

De veelzijdigheid van het duiken

De aquatische fauna en flora hebben Patrick Van Hoerlande, *Hoesy* voor de vrienden, altijd al geboeid. Niet verwonderlijk, als je in een vissersfamilie in Zeebrugge opgroeit. Duiken gaf zijn passie voor de zee nog een extra dimensie. Na een eerste duik, op huwelijksreis op Jamaica in 1992, was de burgerlijk ingenieur verkocht. "Duiken biedt zo'n breed spectrum aan mogelijkheden. Het combineert fysica, biologie, techniek, fotografie, geneeskunde, nautiek, hydrografie, oceanografie... Elke keer weer is het een unieke ervaring: het gevoel te

zweven, het tasten met beperkt zicht, het ontdekken van iets, de stilte." Een nachtduik in Malta overtrof alles ("overall waar je licht scheen, barstte het van leven"), maar ook de kleuren van de Rode Zee en de wrakken in Zuid-Frankrijk blijven bij, net als het ijsduiken in de winter. Hoesy, die zijn brood verdient als technisch en logistiek officier bij Defensie, leidt ook een jeugdduikschool. Vooral veiligheid, zelfkennis, plezier en respect voor de natuur wil hij dat jonge grut bijbrengen.

Op de bres voor jonge moeders

Toen Dieuwke De Keyzer een zontje kreeg en de baby borstvoeding wou geven, liep dat niet direct van een leien dakje. Op zoek naar hulp, botste ze op tegenstrijdige informatie. Redding kwam er pas toen ze naar een moederbijeenkomst ging van La Leche League (LLL), een internationale organisatie, verbonden met de Wereld Gezondheidsorganisatie en UNICEF, die steun verleent aan vrouwen die borstvoeding willen geven. Omdat de bio-ingenieur ondervond hoe belangrijk een luisterend oor is voor vrouwen die met vragen zitten, besloot ze nadien zelf, na een intensieve opleiding, vrijwilliger van LLL te worden. "Dat is goed te combineren met mijn job als *regional medical advisor* bij Novo Nordisk Pharma", zegt ze. "Ik leid moedergroepen in Leuven, beantwoord telefonische en e-mailvragen en houd de literatuur over borstvoeding bij. Met redactiewerk voor het tijdschrift *Borstvoeding* Van-

daag ben ik wel gestopt omdat het te zwaar werd. Ik zie trouwens wel wat parallellen met mijn werk. Voor beide moet ik de laatste wetenschappelijke ontwikkelingen volgen en als ik bij LLL een bij-scholing over geweldloze communicatie krijg, dan komt dit uiteraard ook goed van pas in mijn betaalde baan."

Haat-liefdeverhouding met de viool

De mooiste muziek is de muziek waarin de viool een dominante rol speelt. Dat is althans de mening van burgerlijk ingenieur scheikunde Peter Jacobs. Na er op zijn 13de al even van geproefd te hebben, besloot hij op zijn 28ste resoluut om vioollessen aan de academie te volgen. Zes jaar later, bij de geboorte van zijn tweeling, kwam daar abrupt een einde aan. Na de Koningin Elisabethwedstrijd te hebben gezien, begon het enkele jaren geleden weer te kriebelen. Bovendien voelde Peter de groeiende behoefte om naast zijn job als veiligheidsverantwoordelijke in een petrochemisch bedrijf in de Antwerpse haven iets te hebben dat zijn gedachten kon leeg maken. Weer vioolspelen, bleek de oplossing. Terug de draad oppikken, na lange inactiviteit, bleek niet zo eenvoudig. "Vioolspelen vraagt veel geduld en inzet. Eigenlijk heb ik er een haat-liefdeverhouding mee. Niet zoals bij andere instrumenten, waar de noten vast liggen door vaste toetsen of snaren te bedienen, moet bij een viool de juistheid van de noten door de speler zelf beoordeeld worden. Dat maakt het net zo'n uitdaging. Je hebt écht het gevoel dat je zelf muziek aan het maken bent." Momenteel oefent Peter geregeld met een pianist. Ze denken er stilaan aan om enkele klassieke stukken op cd op te nemen.

